

عنوان مقاله:

تحلیل مفهومی آیات موجود در کاشی کاری های مساجد دوره صفویه و بررسی ارتباط آن با فضاهای مورد استفاده

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی نخبگان عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سپیده جعفریان

خلاصه مقاله:

خوشنویسی هنر زیبا نوشتن در تمدن اسلامی است که انگیزه اصلی پیدایش آن تحریر متون معنوی و مقدس است و در قالب های مختلفی از جمله کاشی کاری نمود پیدا می کند. با توجه به این که دوره صفویه، دوره تبلور هنر و معماری ایران به شمار میرود لذا توانسته است بستر مناسبی برای ظهور این گونه تزئینات فراهم کند. حال این سوال مطرح می گردد که از لحاظ مفهومی چه ارتباطی بین متون خوشنویسی شده و فضای معماری وجود دارد. این مقاله در پی بررسی آیاتی است که در کاشی کاری های مساجد صفوی به کار رفته است تا مشخص گردد که بین این آیات و فضایی که کاشی کاری های حاوی این آیات در آن ها استفاده شده است چه مشترکاتی وجود دارد. بدین منظور متون کاشیکاری های موجود در تعدادی از مساجد صفوی مورد بررسی قرار گرفته است و سپس مفهوم این متون با فضاهای مربوطه مورد مقایسه و تطبیق قرار گرفته است. در انتها این نتیجه حاصل می گردد که آیات استفاده شده در فضا های خاص دارای اشتراکاتی بوده اند و بین آیات و فضای استفاده شده نیز روابطی برقرار است.

کلمات کلیدی:

مساجد صفویه، ضرورت خوشنویسی آیات، کاشیکاری آیات در مساجد، آیات قرآن و مفاهیم آن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/530562>

